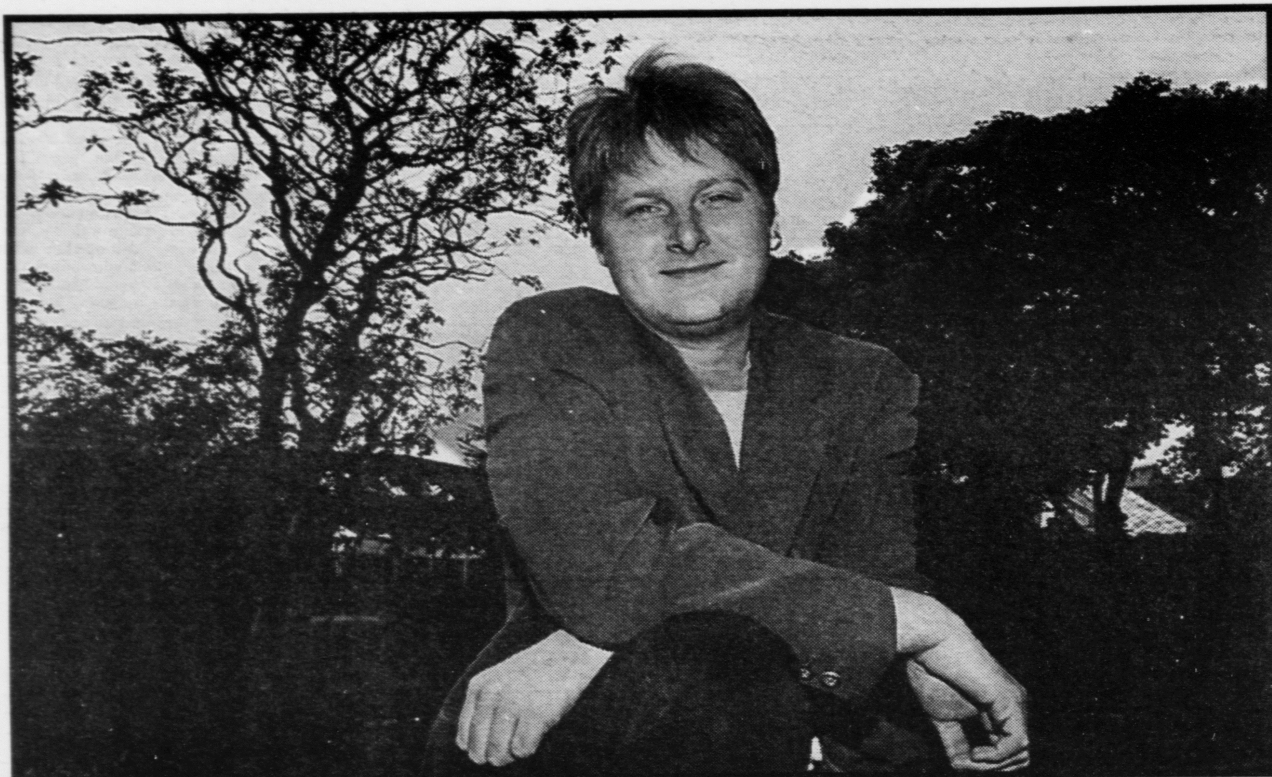

– Vit spældu so nógv, at til endans kláraði eg ikki at fylgja við. Eg arbeiddi allan dagin og spældi alla tíðina í langa tíð. Tað var ferð á alla somlu tíðina, tað ljóðaði ofta illa, eg sang falskt, og so bleiv tað bara ov nógv, sigur Terji Rasmussen

Meira enn bara eitt nummar

Terji Rasmussen hevur verið tónleikari alt sítt lív, men við hvørt kann tað bara blíva ov nógv, og tað er ikki altíð ein dansur á rósum at spæla í ítróttarhøllunum

Síðani hann var 14 ára gamal, hevur Terji Rasmussen verið við til at geva tónleik út.

Hann er ein poppari við stóra P, kendur av nærum hvørjum mansbarni, og hevur við síni serstøku rødd givið nógvum kendum sangum sítt egna lív.

Seinastu árin hevur nú 32-ára gamli Terji Rasmussen drivið á sum forsangari í Moirae, men einaferð gjørdist tað bara ov nógv, og hann noyddist at stæða í eina tíð.

Nú syngur Moirae síðsta vers, og tá Terji flytir til Danmarkar í august mánaði, er fremsti rockbólkurin í landinum í lötuni farin í søguna. Onnur mál skulu náast.

Men alt hevur sína byrjan, og Terji var ein av teimum, sum tíðliga fekk smakkinn fyrri tónleiki.

– Tá eg var 9 ára gamal kom ein maður í mitt lív. Hann kom dragsandi við einum stórum bassannleggi og ymskum, sum eg ikki hevði sæð áður. Tað var maðurin hjá mamma míni. Eg hevði stóran áhuga fyrri útgerðini hjá honum, og spurdi hann, um hann ikki kundi læra meg at spæla eitt

sindur uppá gittar. Tað vildi hann gjarna.

– Men áhugin fyrri tónleikinum gekk yvir, og ikki fyrrenn eg varð 12 ára gamal kom hann rættiliga afturíftur. Tá spældi eg eitt sindur gittar, men hevði betri hug til trummurnar, og fekk eitt trummusett. Eg lurtaði nógv eftir The Who og líknandi tónleiki, og í íbúðini hjá okkum á Reyni spældi eg trummur, og mamma mín var við at ganga av verðini.

Áhugin fyrri tónleikin bara vaks. Hann spældi í onkrum bólk, og tá Rock Boys skiftu navn til Funkies kom meira ferð á, og saman við teimum var Terji fyrsti ferð at hoyra á eini singleplátu. Hendan plátan kom í 1981, tá teir í bólkunum vóru um 14 ár, og í 1983 kom ein singleplata afturat frá teimum. Á tyrru plátuni spældi Terji gittar og sang kór, og á tí seinnu sang hann bar kór.

Men Terji varð noyddur fram at mikrofonini, tá sangarin í Funkies fór til skips. Bólkurin hevði keypt sær útgerð og skyldaði pengar. Tí vórðu teir noyddir at spæla, og Terji mátti syngja. Tað gjørdi hann til

bólkurin fór í søguni, og Terji sjálvur fór við í bólkinn Hamrar eitt skifti.

Eyðun Nolsøe hevði tveir spurningar

Í 1983 fór Terji, sum tá varð vorðin 17-ára gamal, til Danmarkar á skúla. Hann tók 10. flokk á eftirskúla, og har hevði hann tónleik sum serliga lærugrein.

Hann hevði tvær aðrar lærugreinar, enskt og rokning, og skipanin á skúlanum var soleiðis, at næmingarnir høvdu eina lærugrein í eina heila viku í senn. Tað gjørdi, at tá hini fjórðu hvørja høvdu týskt, hevði hann frí, og tá fór øll tíðin til tónleik.

– Eg sat í studionum á skúlanum alla, alla tíðina, og gjørdi eina rúgvu av upptøkunum. Teir flestu sangirnir, sum komu við á plátuna hjá Føstufressum í 1990, vóru í roynd og veru gjørdir har á skúlanum í '83 og '84 tá eg var 17 ára gamal, greiður Terji frá.

– Eg gjørdi øll lögini tá, men helt meg ikki til at gera tekstir. Eg fái teir ikki at rigga, teir ljóða banalir og byttir. So til flestu av teimum sangunum vóru tekstirnir gjørdir fleiri ár seinni av

eitt nú Anker Eli Petersen og Steintór Rasmussen.

Tá Terji kom aftur til Føroya á summari í 1984, spældi hann aftur eitt stutt skifti í Hamrar. Terji manglaði okkurt at búa í, og tá kom hann í samband við ein persón, sum hann síðani hevur havt nógv við at gera.

– Eg møtti Eyðun Nolsøe inni á Kondittarinum. Eg kendi hann slettis ikki tá, men fór yvir til hann og segði við hann: Ja, tú eg havi hoyrt tú býrt í einum heilum húsum í Dr. Jacob-sensgøtu, kann eg ikki leiga mær eitt kamar frá tær.

– Hann spurdi meg um eg dugdi at telva, og eg segði, at eg dugdi mannagongdina. Dugir tú at spæla gittar, spurdi hann so, og eg segði ja, eitt sindur. Ná, men so var í lagi, eg kundi fáa eitt kamar. Og vit blivu so ótrúliga væl, og tað kom nógv burtur úr av tónleiki.

Eyðun bankaði altíð Terja í talvi, og ikki fyrr enn fyrri trimum mánaðum síðani vann Terji sítt fyrsta talv ímóti honum.

– Men soleiðis er við Eyðun, hann hevur altíð betri enn eg. Hann dugir nógv betri at spæla akkustiskan gittar enn eg, hann

hevur betri teknikk, hann er betri fyrri í tónleikateori, og hann velir ofta tær løttu løysnirnar, tá hann komponer. Løgini hjá honum ljóða so uppløgd, uttan at tað líkist nøkrum øðrum, rósar Terji sínum góða vini.

Kravdi at hann skuldi syngja Eros

Um tað mundi var Terji ikki við í nøkrum bólk. Hann spældi nógv sjálvur og saman við Eyðun. Og tá Eyðun í 1986 fór at gera Frændur 2, endaði tað við, at Terji eisini kom við.

– Móti endanum av upptøkunum til plátuna, fóru teir at tosa um, at teir skuldu hava Eros við. Eg hevði gjørt lagið og Steintór orðini. Men eg segði við teir, at skuldu teir hava hann við, skuldi eg syngja og eingin annar. Eg var sannførdur um, at sangurin fór at blíva eitt hitt, og at hann fór at verða. Og eg slapp at syngja, og tað eri eg gláður fyrri, tí tað er kanska besti sangurin, eg havi gjørt, sjálvt um hann er einfaldur og banalur, heldur Terji.

Terji sang við á tveimum øðrum sangum á Frændur 2, og hann var eisini við tá Frændur gjørdi sína triðju

– og kanska bestu – plátu. 80'ini. Leikluturin hjá honum var ikki so stórur, sum hann gjarna vildi, og tí biðaðu nógvir sangir eftir sínum møguleika.

– Í Frændur slapp eg ikki at brúka lögini hjá mær, tí teir triggir í Frændum gjørdi sjálvir allar sangirnar. Og eg hevði eina rúgvu av sangum, sum eg vildi út við. Eg fór tí at spæla saman við teimum í Plúmm, sum vóru framúr tónleikarar og væl samanspældir. Og í 1989 segði eg við teir: Nú skal tað for tramin verða. Vit gera eina plátu.

Terji og Føstufressarnir vandu í vikuvís, vóru í studio í tríggjar vikur, har alt varð upptikið, og brúktu so eina viku til at ljóðblanda. Og í 1990 kom so plátan, sum telist millum tær bestu, sum nakrantíð eru gjørdar av føroyskum tónleikarum.

– Plátan kostaði eina øðliga rúgvu. Eg betalti alt sjálvur, studio og tónleikarar, og tað bløði eg fyrri enn. Men alt eydnaðist til fulnar, upptøkurnar, og tær útseldu konsertirnar, sum vit høvdu í Norðurlandahúsinum aftaná. Tað var ein dreymur, sum varð realiseraður.